

lingerne her i Salen og ligeledes under Udvalgsbehandlingen fremdraget for det første, at man kunde gaa til en Forhøjelse af Areal-skatten, dernæst, at man kunde gaa til en Forhøjelse af Grundskatten. Som en Udvej, der har fundet Tilslutning fra mange Sider, nævnedes Indførelsen af en helt ny Form for Grundskatten, som i højere Grad end den hidtilværende kunde lægge Vægt paa, tage Skat af Ejendommens stigende Værdi. Det er jo overhovedet en Skatteteori, som navnlig i Løbet af den sidste halve Menneftalder har vundet mere og mere almindelig Tilslutning, at Samfundet — Stat og Kommune — er berettiget til gennem Skat at gøre sig delagtig i den Stigning af Grundejendommens Værdi, der er en Følge af Konjunkturerne. Thi denne Gevinst skyldes i første Række Samfundets egen stigende Udvikling, og navnlig i de store Byer, hvor Gevinster af den Art ofte kunne antage en overordentlig Størrelse, hidføre de væsentligst netop fra de samme Forhold, som medførte meget betydelig forøgede Udgifter for Kommunen. I sin yderste Konsekvens fører jo denne Teori til, at Staten skal stræbe at gøre sig til Besidder af Grundejendommene; men under bestændere Former og med uafviselig Ret kræver den, at Samfundet skal gøre sig delagtig i denne Gevinst, som det selv har skabt. Foruden en saadan Skatteform blev der saa endelig nævnt baade her i Salen og ligeledes i Udvalget Indførelsen af en Huslejeskat. I denne Skatteform saa man som en Slags Mellemling mellem en personlig Skat og en Skat paa fast Ejendom; man mente, at den efter sin Natur rimeligvis vilde komme til at fordele sig for en Part paa Brugerne af Husrum, for en Part paa Ejerne, og at man maatte gennem denne Skat nærmest vilde have en Mellemsform, der ramte til begge Sider. Man fremhævede dernæst, at en saadan Skat utvivlsomt har den Fordel, at den er let at paaligne og opkræve, og endvidere, hvad der er af væsentlig Betydning, at den vil fremdrage helt ny Skatteobjekter, idet den vil ramme ikke blot de Lejligheder, der benyttes af Personer, men ogsaa dem, der benyttes af Aktieselskaber osv., ligesom ogsaa de Forretningslokaler, der benyttes af Folk, som bo uden for Kommunen, ad denne Vej vilde komme til at yde Bidrag til Kommunens Udgifter. I Henhold hertil kom da Udvalget i sin Betænkning enstemmig til det Resultat, at man, idet man antydede de forskellige af mig nu nærmere fremhævede Betragtninger, opfordrede Tinget til at vedtage en Dagsorden, hvori Regeringen anmodes om at tage Spørgsmaalet om en Forandring i de

bestaaende Kjøbenhavnste Skatteforhold under fornyet Overvejelse". Med andre Ord: Indstillingen gik ud paa, at hele Skattesystemet skulde tages op til Overvejelse, for at der paa Vasts af disse Overvejelser kunde fremkomme et Forslag, ved hvilket man ikke indskrænkede sig til ensidig kun at forhøje en enkelt Skat.

Nu vel, det er altsaa i Henhold til denne Betænkning, at den ærede Indenrigsminister forelægger dette Forslag, angaaende hvilket han forinden har indhentet Magistratens og denne atter Borgerrepræsentationens Erklæringer. Ibland de Bilag som ledsage Forslaget, findes en Skrivelse af 1ste November i Fjor fra Kjøbenhavns Magistrat til Borgerrepræsentationen. Det fremgaar af denne Skrivelse, at Magistraten fuldt vel har forstået det, som var Meningen med Folketingsudvalgets Betænkning, nemlig at samtlige Skatteforhold burde gøres til Genstand for Overvejelse, og at de forskellige Muligheder for ny Skatteformer, som maatte frembyde sig, burde tages i Betragtning, inden man endelig fastsættede sig ved nogen af de antydede Skatter. Det viser sig da ogsaa, at Magistraten i Overensstemmelse hermed gennemgaar de forskellige Skatter, der muligvis kunde være Tale om. Først og fremmest nævner den Lüksusskatter. Den ansøres saaledes, at man tidligere har tænkt paa at forhøje Hundeskatten og Hesteskatten. Hundeskatten har imidlertid, hedder det, ikke bragt nogen næneværdig Indtægtsforøgelse for Kommunen. Hesteskatten har man ikke kunnet blive enig om, og jeg maa i øvrigt bemærke, at det Forslag, der tidligere har været fremme om Forhøjelse af Hesteskatten, saa vidt jeg erindrer, ikke gik ud paa at give en forhøjet Indtægt for selve Kommunen, men paa at yde et forøget Bidrag til Fødsels- og Plejestiftelsen. Endelig nævner Magistraten som en Lüksusartikel, der maatte kunde gøres til Genstand for Beskatning, Bicykler. Men Resultatet af det hele er dog det, at Lüksusskatter efter Erfaringen ikke kunne regnes at ville indbringe synderlig meget, og jeg kan ikke nægte, at jeg slutter mig til Magistraten i denne Opfattelse. Jeg tror, at selv om man vil medtage flere andre Lüksusartikler — foruden Hunde og Heste kunde man maatte tage Ratter og Bageovner og Fortepianoer ved Siden af Bicykler — vilde man alligevel ikke kunne paaregne noget glimrende Udbytte. Magistraten gaar saa over til at overveje, hvorvidt Areal-skatten og Grundskatten kunde forhøjes. I saa Henseende udtales det, at disse Skatter ikke bør forhøjes, det vil sige, at man paa det nuværende Skattegrundlag